

РЕШЕНИЕ

№ 24031

гр. София, 11.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радина Карамфилова

ЧЛЕНОВЕ: Николай Димитров
Ивета Стефанова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **5055** по описа за **2025** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Л. И. Л., ЕГН [ЕГН] със съдебен адрес: [населено място], [улица], ап. 4, чрез адв. К. Н. против решение от 28.03.2025 г. постановено по НАХД № 16718/2024 г. по описа на СРС, НО, 6-ти състав, с което е изменено Наказателно постановление № СО-ОД-Л-24-250К-594/08.10.2024 г., издадено от Зам.кмета на Столична община, с което на Л. И. Л. за нарушение на чл. 29а, ал. 1, т. 7 НОДТСО е наложена глоба в размер на 5 000 лв., на основание чл.154а, ал.2 НОДТСО, като е намален размерът на глобата на 2 000 лв.

Решението се обжалва като неправилно, незаконосъобразно и необосновано, постановено в нарушение на процесуалноправните норми, при неправилно тълкуване на разпоредбите на закона и в противоречие със събраните в хода на проверката и приложени към административната преписка доказателства. В жалбата се твърди, че първоинстанционният съд не е разгледал с необходимото внимание събраните по делото писмени и гласни доказателства и по този начин е постановил съдебен акт който бил в противоречие на трайно установената съдебна практика. Неправилно било прието, че нарушението е безспорно доказано, както и че не били допуснати съществени процесуални нарушения от страна на АНО. АУАН, а впоследствие и наказателното постановление били издадени при допуснати процесуални нарушения - описаното деяние в АУАН и НП не кореспондирали с вменената като нарушение норма и приложената санкционна норма.

Нарушени били чл. 52, ал. 4 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1 т. 5, чрез неясното, неточното описание на нарушението, обстоятелствата при които е извършено, както и доказателствата които го потвърждават, е довело до нарушение на материалният закон, което нарушение е от категорията на особено съществено нарушение на ЗАНН. Оспорва се размерът на наложената глоба, като при преценка на наказанието съдът не бил извършил преценка на смекчаващите и отегчаващите обстоятелства. Счита, че е налице приложението на чл. 28 от ЗАНН. Иска се да се отмени решението и да се отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован не се явява лично и не се представлява. В депозирана по делото молба, пълномощникът му адв. Н. заявява, че поддържа жалбата и моли оспореното решение, като неправилно да бъде отменено и съответно да бъде отменено и издаденото НП. Не претендира разноси по делото.

Ответникът по касационната жалба, редовно призоване, не се представлява. В отговора на касационната жалба е изразено становище за неоснователност на жалбата. Не претендира разноси.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XXII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира обжалваното съдебно решение за валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление, не са изтекли както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна въз основа на анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства, включително разпити на свидетели, районният съд е приел за безспорно установено следното:

С решение от 28.03.2025 г. постановено по НАХД № 16718/2024 г., СРС е изменил Наказателно постановление № СО-ОД-Л-24-250К-594/08.10.2024 г., издадено от зам.кмета на Столична община, с което на Л. И. Л. за нарушение на чл. 29а, ал. 1, т. 7 НОДТСО е наложена глоба в размер на 5 000 лв., на основание чл. 154а, ал. 2 НОДТСО, като е намален размера на глобата от 5000 лв. на 2 000 лв.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 11.06.2024 г., около 16,15 часа, Л. И. Л. транспортирал земна маса с МПС с рег. [рег.номер на МПС] по [улица], в район „К.“ - [населено място], като се отклонил от определения с направление № 29/11.03.2024 г. към вх. № РОК23-АПОО-239/6/06.03.2024 г., маршрут. В същото време П. К. П. - главен инспектор в Столичен инспекторат към Столична община, в присъствието на Ц. Н. П. - инспектор в Столичен инспекторат към Столична община, спрели за проверка водачът на товарния автомобил, за да му бъде извършена проверка. Проверяващите установили, че МПС с рег. [рег.номер на МПС] се движи извън определения маршрут. Водачът на МПС обяснил, че се отклонил от маршрута поради лични причини - за да вземе някакъв багаж. Тъй като деянието на водача на товарния

автомобил било определено като нарушение на чл.29а, ал.1, т.7 от НОДТСО бил съставен акт за установяване на административно нарушение № 24-250К-594/11.06.2024 г., надлежно връчен на нарушителя на същата дата. Срещу АУАН не било подадено възражение в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. Въз основа на АУАН, зам.кметът на Столична община издал наказателно постановление № СО-ОД-Л-24-250К-594/08.10.2024 г., с което за нарушение на чл. 29а, ал. 1, т. 7 от Наредбата за организация на движението територията на Столична община наложил на жалбоподателя глоба в размер на 5 000 лв., на основание чл. 154а, ал. 2 НОДТСО.

За да установи горната фактическа обстановка, районният съд е взел предвид събраните по делото доказателства, в това число и показанията на разпитаните в хода на съдебното следствие свидетели, които намира за пълни, логични и непротиворечиви, както вътрешно, така и помежду им.

Приел е, че АУАН и НП не страдат от пороци и са законосъобразно издадени. АУАН и НП са издадени от съответните компетентни органи. НП е издадено, след като са събрани относимите към деянието доказателства и след тяхната преценка от административнонаказващия орган. Както АУАН, така и НП са съставени, съответно издадени в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН. По същество СРС въз основа на съвкупния анализ на събрания доказателствен материал е приел за доказано, че е извършено вмененото на Л. нарушение на чл. 29а, ал. 1, т. 7 НОДТСО.

Така постановеното решение на СРС е валидно, допустимо и правилно.

С нормата на чл. 29а, ал. 1, т. 7 от НОДТСО е въведена изрична забрана за транспортиране на строителни отпадъци и земни маси извън определения в издаденото направление маршрут. Съставът на това нарушение урежда изпълнително деяние, което го определя като нарушение на просто

извършване, осъществявано чрез противоправно действие, тъй като водачът извършва превоз на земни маси в разрез с издаденото му направление. От съдържанието на АУАН и НП е видно, че Л. е санкциониран именно за това, че транспортира земна маса, като се отклонил от издаденото му направление.

Неоснователно е оплакването, съдържащо се в касационната жалба за допуснати съществени нарушения на процесуални правила при издаване на АУАН и наказателно постановление, а именно, че не отговарят на изискванията на чл. 42, ал. 1, т. 4 и т. 5, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН. Правилно и законосъобразно въззивният съд е приел, че последните съдържат изчерпателно описание на констатираното нарушение, включително мястото и времето на извършването му, описание на обстоятелствата, при които е извършено, посочени са нарушените законови разпоредби, които от своя страна съответстват на словесното описание на нарушението. Обосновано въз основа на доказателствената съвкупност (писмени и гласни доказателства) районният съд е приел за доказано нарушението по чл.29а, ал. 1, т. 7 от НОДТСО. Превозването на земна маса извън маршрута посочен с нарочно направление се установява по безпротиворечив начин от показанията на актосъставителя, които са съответни на констатациите в АУАН.

Нарушението по чл. 29а, ал. 1, т. 7 от НОДТСО е от така наречените формални нарушения, като същото е довършено със самия факта на осъществяване на изпълнителното деяние чрез бездействие, без законът да изисква настъпването на определен противоправен резултат извън самото деяние. В тази връзка без значение е обстоятелството дали за някого са възникнали вредоносни последици. Нарушението само по себе си е формално, като по този начин поведението на нарушителя, изразено в неговото бездействие осъществява състава на нарушението. В тази връзка неоснователно е и оплакването на касатора, че не е извършил нарушението. След като се е отклонил от маршрутното направление е осъществил взираното в нормата на чл. 29, ал.1, т. 7 НОДТСО нарушение.

В настоящото производство не са събрани нови писмени доказателства, които да оборват установената в производството пред Софийския районен съд фактическа обстановка, поради което касационната инстанция намира за правилни и законосъобразни изводите на районния съд от правна страна.

Правилно СРС е приел, че наложената глобата следва да се определи в размер около средния и е намалил същата на 2 000 лв. Цитираният размер от 2 000 лв. е напълно справедлив, предвид и факта, че вследствие на извършеното нарушение е било налице замърсяване на улици, което потенциално води до затруднение в движението на ППС и граждани.

Правилни и законосъобразни са и изводите на СРС за неприложимост на чл. 28 от ЗАНН. В конкретния случай извършеното деяние е застрашило обществените отношения, поради което следва да се приеме, че обществената опасност на деянието се отличава с достатъчен интензитет, за да се приеме, че същото е административно нарушение, а не – маловажен случай.

С оглед горното, съдът намира, че административнонаказателната отговорност на Л. И. Л. на нарушение по чл.29а, ал. 1, т.7 от НОДТСО е правилно и законосъобразно ангажирана. При съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, същите за издадени от компетентни длъжностни лица и в сроковете по чл.34 от ЗАНН, съществува правно единство между описаното като нарушение, текстово и цифрово, в акта и в наказателното постановление, при правилно приложение на нарушената и санкционни разпоредби на чл.29а, ал. 1, т. 7 и чл.154а, ал. 2 от НОДТСО.

По разностите в производството:

При този изход на делото на основание чл. 63д, ал. 3 и ал. 4 от ЗАНН на ответника по касация се следват разноси, но предвид липсата на искане в тази насока, такива не следва да му е присъждат от съда.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 28.03.2025 г. постановено по НАХД № 16718/2024 г. по описа на СРС, НО, 6-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: